

ALBANSKO PRISVAJANJE SRPSKOG PRAVOSLAVNOG NASLEDJA NA KOSOVU I METOHIJI

Pored sistematskog progona srpskog stanovništva sa prostora Kosova i Metohije, nesmanjenom zestinom albanski istoricari i rimokatolicka jerarhija vode rat kako bi dokazali da najvece srpske svetinje pripadaju albanskoj kulturi i tradiciji. Najveci kamen spoticanja i jednim i drugima je Srpska Pravoslavna Crkva koja ne samo da bodri Srbe da ostanu na svojim ognjistima, vec nepokolebljivo svedoci o vekovnom prisustvu i identitetu pravoslavne hriscanske duhovnosti i srpskog kulturnog nasledja na ovim prostorima.

Srpski pravoslavni hram Bogorodice Ljeviske ili albanska rimokatolicka crkva Sh'nm'ria Levishka"

Saborni hram "Bogorodice Ljeviske u Prizrenu", drveni vizantijski hram koji je obnovio Sv.kralj Milutin krajem 13 i poc. 14. veka. Po ucenju novih albanskih istoricara i novim udzbenicima za istoriju Sh'nm'ria Levishka se pominje kao "jedna od najstarijih rimokatolickih crkava koju su Srbi nasilno pretvorili u pravoslavni hram". Albanci muslimani Bogorodicu Ljevisku cesto nazivaju i "dzuma dzamija" jer su je u 17. veku Turci pretvorili u svoju bogomolju, dogradivsi minaret. Pokusaji prekraranja istorije Kosova i Metohije jedan su od najmanje uocljivih ali i najopasnijih nacina da se onemoguci opstanak i ostanak srpskog naroda i Pravoslavne Crkve na ovim prostorima.

RIMOKATOLICKA CRKVA NA KOSOVU NASTAVLJA SA AGRESIVNOM POLITIKOM PREMA SPC

Dr. San Zefi (Shan Zefi) zamenik (kancelar) Biskupa Marka Sopija izjavio je predstavnicima Nacionalno-oslobodilackog pokreta Kosova, po navodu pristinskog dnevnika "Zeri" (18. oktobar 2003), da je "Srpska pravoslavna crkva podizala svoje hramove na rusevinama albanskih crkava, cime su duhovne vrednosti zamenjivane politickim". Pokusaj informativne sluzbe ErP KIM da u direktnom telefonskom kontaktu dobije izjavu od Zan Zefija zavrpio se neuspehom, jer je s druge strane spustena slusalica.

(foto: Dr. Shan Zefi, zemenik rimokatolickog biskupa za Kosovo - "Srbi su podizali svoje hramove na rusevinama albanskih crkava")

U pristinskom dnevniku na albanskom jeziku, "ZERI", od 18. oktobra 2003. godine objavljen je clanak pod naslovom "NACIONALNO JEDINSTVO JE PRIRODNO I ZAKONSKO PRAVO ALBANACA" u kome se govori o susretu predstavnika radikalne albanske politicke organizacije "Nacionalno-oslobodilacki pokret Kosova" (LKCK), koji se zalazu za objedinjavanje svih tzv. albanskih zemalja na Balkanu, sa predstavnicima rimokatolicke biskupije Prizrenske.

Dr. San Zefi (Shan Zefi) zamenik (kancelar) Biskupa Marka Sopija izjavio je predstavnicima LKCK. po navodu dnevnog lista "Zerija", da je **"Srpska pravoslavna crkva podizala svoje hramove na rusevinama albanskih crkava, cime su duhovne vrednosti zamenjivane politickim"**. Pokusaj informativne sluzbe ErP KIM da u direktnom telefonskom kontaktu dobije izjavu od San Zefija zavrrio se neuspelom jer je s druge strane spustena slusalice.

Ova sokantna izjava Dr. Sana Zefija, inace poznatog po svojim radikalnim nacionalistickim stavovima, nazalost nije ni prva, a po svemu sudeci ni poslednja izjava ove vrste. Jos u oktobru proste godine Eparhija rasko-prizrenska je otvoreno protestovala zbog istupa rimokatolickog biskupa prizrenskog Monsinjora Marka Sopija koji je za publikaciju "Guerre etniche: una fatalita? Un esempio - IL KOSOVO (Etnicki ratovi, fatalnost? Jedan primer - Kosovo)", Enzo dalla Pellegrina, u izdanju Karitasa iz Vincence (2001), izneo citav niz flagrantnih lazi kojima se ne samo negira visevekovno prisustvo Srpske Pravoslavne Crkve na ovim prostorima, vec se de facto opravdava posleratno sistematsko rusenje pravoslavnih hramova, koje Biskup Sopi naziva "politickim". Nakon ovih stavova jos manje zacudjuje tvrdjenje biskupa Sopija da su "crkve koje vidimo na kartama Kosova postojale i pre dolaska Srba". Naravno, ni Marko Sopi, a nijedan drugi savremeni albanski istoricar ne mogu da navedu nijedan validan "istorijski" dokaz koji bi potvrdio njihove teze. Uostalom, albanskoj "akademskoj javnosti" to i nije vazno posto tumacenje istorije na ovim prostorima sve vise postaje pitanje politike i ideologije, a ne nauke koja pociva na valjanim argumentima. U agresivnom procesu "nation building-a" (izgradnje nove nacije i drzave na Kosovu i Metohiji) Srbima se mora oduzeti ili unistiti njihovo kulturno-istorijsko nasledje kako bi se ne samo politicki vec i istorijski Kosovo zauvek odvojilo od matice, a srpski narod i Crkva zauvek lisili svojih istorijskih korena.

Da podsetimo nase citaoce na neke od izjava rimokatolickog biskupa kosovskog. Po tvrdnjama Marka Sopija Srbi su preneli svoje crkveno srediste u Pec "tek nakon Londonskog kongresa" 1896 godine, nakon sto su "okupirali sever Kosova"??!. Po novoj albanskoj istoriji Kosova, Srbi su "okupacijom Kosova i Metohije", gde nisu bili autohton narod, zapravo zatekli albanske rimokatolicke crkve koje su porusili ili oteli. Otuda Sopijeva tvrdnja da su: "Pravoslavne crkve koje su skorije gradjene unistene su jer su predstavljale politicku moc Srba" (op.cit) predstavlja sasvim jasnu poruku i pouku albanskim ekstremistima da dovrse svoj proces unistavanja ili prisvajanja srpske kulturne bastine koja je toboze podignuta na rusevinama drevnih "albanskih crkava". Nedavna inicijativa ministarstva obrazovanja Kosova da se porusi nedovrseni hram Hrista Spasa u centru Pristine samo je jedan od primera kako se nove istorijske teorije sprovode u delo, nazalost, s precutnim blagoslovom rimokatolicke jerarhije, koja po izjavi jednog od visokih predstavnika UNMIK-a, koji je zeleo da ostane anoniman, planira da upravo na tom mestu podigne velelepnu rimokatolicku katedralu.

(foto: Biskup Marko Sopi: "Crkve koje vidimo na kartama postojale i pre dolaska Srba")

Svakom iole obrazovanijem citaocu nije potrbno dokazivati neosnovanost ovih laznih tvrdnji koje se vec godinama sire iz krugova rimokatolicke biskupije i drugih kosovskih institucija, i koje predstavljaju ideolosku osnovu rusilackog talasa koji je 112 pravoslavnih hramova nakon zavrsetka oruzanog sukoba 1999. godine pretvorio u prah i pepeo. Takav odnos rimokatolika prema SPC je ne samo neprihvatljiv s moralnog i duhovnog stanovista, vec i sasvim neopravdan, buduci da u ratnim sukobima 1999 nije ostecena nijedna rimokatolicka crkva, a Biskup Sopi je svo vreme bezbedno boravio u Prizrenu. Srpska pravoslavna eparhija rasko-prizrenska bila je jedan od

glavnih inicijatora dijaloga predstavnika verskih zajednica na Kosovu i Metohiji jos od 1998. godine s nadom da bi glas tolerancije i uzajamnog postovanja mogao da umanja intenzitet etnickog nasilja. Medjutim, nakon niza sastanaka na kojima su potpisivane deklaracije koje obavezuju na toleranciju i postovanje usledili su sasvim suprotni postupci i izjave rimokatolicke jerarhije i muslimanskih lidera, pa je Eparhija rasko-prizrenska bila prisiljena da u znak protesta prekine ucesce u dijalogu. Episkop Artemije je u svom otvorenom pismu pocetkom 2002. godine otvoreno kritikovao stavove biskupa Sopija, sto takodje nije donelo nikakve rezultate.

Jedan od najslikovitijih primera nehriscanskog odnosa rimokatolickog svestenstva prema preostalim Srbima na Kosovu i Metohiji moze se videti u Djakovici gde u starom parohijskom domu Bogorodice Crkve zivi pet srpskih starica kojima vec cetiri godine nijedan Albanac nije pružio ni koricu hleba, iako u Djakovici postoji rimokatolicki manastir i nekoliko svestenika misionara koji i te kako dobro znaju za sudbinu pet srpskih starica.

"Prema velikom broju istorijskih dokumenata mnogi manastiri i crkve za koje Srbi danas tvrde da su njihove zapravo su bile albanske crkve koje su jednostavno oduzete ili su nove crkve sagrađene na temeljima unistenih albanskih crkava."

Kosovapress, 28. juli 1999 god.

Nazalost, albanske kvazi-istorijske teorije postaju sve vise zvanicno opravdanje jedne sasvim "paradoksalne" cinjenice - kako na podrucju za koje Albanci uporno tvrde da je autenticno albanska etnicka teritorija, gde su Srbi bili samo "okupatori i pljackasi" - postoji toliko pravoslavnih crkava i spomenika kulture, i to od svetskog znacaja. Najsazetije objasnjenje savremene kosovske istorije dao je sadasnji predsednik Kosova i Metohije Ibrahim Rugova 25. augusta 1995. za Kosovski informativni centar: **"Kosovo je bilo naseljeno Albancima od drevnih vremena Kraljevine Dardanije koja je bila u sastavu Ilirske Kraljevine. Posle toga ono je postala rimska provincija. Za vreme vizantijskog perioda, srednjeg veka i tokom Otomanske imperije Kosovo je bilo samostalan entitet sa posebnim identitetom. Manastiri i crkve na Kosovu bili su prvobitno albanski i kasnije su ih oteli Srbi koji su unistili veliki broj albanskih katolickih crkava."** (Kosovski informativni centar, tekst na engleskom jeziku, <http://www.hri.org/news/balkans/kosova/95-08-25.ksv.html>).

(foto: Ibrahim Rugova: "Manastiri i crkve na Kosovu bili su prvobitno albanski i kasnije su ih oteli Srbi koji su unistili veliki broj albanskih katolickih crkava")

Istovremeno, novoformirano kosovsko ministarstvo kulture i sporta, u kome usput receno nema nijednog Srbina, uporno nastoji da progura zakon o zastiti kulturnih dobara, koji bi nadleznost nad pravoslavnom kulturnom bastinom u Pokrajini stavio iskljucivo pod nadleznost Pristine. Do sada je nekoliko stranih donacija ostalo zamrznuto jer je SPC odbila da se proces zastite i obnove crkava i fresaka sprovodi u reziji Pristine bez ucesca Ministarstva kulture Srbije preko Koordinacionog centra za Kosovo i Metohiju. Na ucestale protoste Koordinacionog centra zbog pokusaja preuzimanja nadleznosti nad srpskim crkvama i manastirima od strane jednog etnicki cistog albanskog ministarstva UNMIK se redovno oglasavao istupajuci sa stavom da o "kosovskom kulturnom blagu" treba da vode racuna kosovske institucije. Nije potrebno pominjati kakve posledice mogu da nastanu ukoliko se zastita srpskog kulturno-istorijskog blaga stavi iskljucivo u nadleznost kosovskih Albanaca, imajući u vidu da su "eksperti" pomenutog kosovskog ministarstva i Albanoloskog instituta u Pristini medju glavnim ideolozima teorije o "albanskim crkvama koje su im Srbi oteli".

Ovakav agresivan odnos prema srpskom pravoslavnom duhovnom nasledju na Kosovu i Metohiji od strane najvisih predstavnika rimokatolicke crkve na Kosovu i Metohiji i "albanske inteligencije" predstavlja jednu od glavnih prepreka medjuetnickog pomirenju i uspostavljanju tolerancije izmedju verskih zajednica u Pokrajini. Nazalost, ni susret episkopa Irineja Backog sa Monsinjom Sopijem u Rimu, u maju ove godine, nije doneo osetnu promenu ponasanja. Cak naprotiv, dok se Biskup Sopi pred predstavnicima SPC "posipao pepelom" tvrdeći da je nevino optuzen, na terenu je nastavio sa tolerisanjem agresivnog ponasanja prema SPC, o cemu svedoci i najnovija zvanicna izjava drugog covjeka biskupije i njegovog zamenika, data u njegovm licnom prisustvu.

Prema izvorima bliskim nadbiskupiji Beogradskoj, Marko Sopi, iako zvanično član Biskupske konferencije SCG, ne prisustvuje sastancima, jer ne želi da prihvati naziv konferencije (kao ni države kojoj Kosovo i Metohija pripadaju po Rezoluciji 1244), pa de facto deluje kao samostalni rimokatolicki poglavar jedne "fantomske države". Budući da ovakvi stavovi rimokatolicke jerarhije na Kosovu i Metohiji nisu nepoznatni ni beogradskom nadbiskupu Stanislavu Hocevaru, ni papskom nunciju u Beogradu, monsinjoru Eugeniju Sbarbaru, a zasigurno ni Rimu, vrlo je teško poverovati da ne postoji barem prećutna podrška radikalnom ponasanju kosovskog biskupa i njegovog zamenika.

Eparhija rasko-prizrenska i kosovsko-metohijska i ovom prilikom javno osudjuje nastavak agresivne politike rimokatolicke biskupije na Kosovu i Metohiji i drugih albanskih institucija, koje u vremenu stradanja srpskog naroda i njegove Crkve, pohlepno posezu za najvećim pravoslavnim svetinjama pokušavajući ili da ih prisvoji ili indirektno pruži legitimitet njihovom daljem unistavanju i skrnavljenju.

protosinjdjel Sava Janjic

U prilogu dostavljamo srpski prevod članka objavljenom u pristinskom "Zeriju" 18. oktobra 2003. godine u kojoj se pominje izjava Dr. San Zefija.

ZERI, Pristina, 18. OKTOBAR 2003

NACIONALNO JEDINSTVO JE PRIRODNO I ZAKONSKO PRAVO ALBANACA

Nacionalno jedinstvo je prirodno i zakonsko pravo Albanaca rekli su lideri LKCK (Nacionalno-oslobodilackog pokreta Kosova) na sastanku sa biskupom albanske katolicke crkve u Prizrenu.

Dr. Zhan Zefi, sekretar i glavni šef kancelarije biskupa katolicke crkve na Kosovu podvukao je da humanitarne, duhovne, moralne i kulturne vrednosti predstavljaju najznačajnije vrednosti koje treba da prethode ponovnom ujedinjenju, ukazujući da osnovne moralne vrednosti trebaju da postanu obaveza u našim ljudsim i etnickim ciljevima.

"Imamo uticaja na zapadne krugove povodom kosovskog pitanja i dokazujemo svetu da je hram naše kulture Albanska katolicka crkva, dok je srpska pravoslavna crkva podizala svoje hramove na rusevinama albanskih crkava, čime su duhovne vrednosti zamenjivane politickim", rekao je Zhan Zefi, dok su lideri LKCK izjavili da ova politicka grupa izrazava svoje postovanje svim duhovnim misionarima koji su podneli zrtve za nacionalne ciljeve.

Unistene crkve, oskrnavljene ikone raskopana groblja – posledica su novog kulturnog i istorijskog ciscenja koje albanski ideolozi sprovode na Kosovu i Metohiji s ciljem stvaranja nove etnicki ciste albanske države (klikom uvecajte sliku levo). Desno - Publikacija Raspeto Kosovo (klikom otvarate glavnu stranicu)

RASPETO KOSOVO